

beruset matros, som er udset til at udføre opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden i forbindelse med brandberedskabet om bord, vil således kunne straffes for spiritussejlads, uanset om der har været ild i skibet.

Når der ikke lægges op til en sondring mellem vagtgående og ikke-vagtstående personel, skyldes det, at det i sagens natur ikke kan forudses, hvornår der opstår en nødsituation om bord. Alle personer der f.eks. på brand- og bådrullen er udset til at udføre opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden om bord, vil skulle være i stand til at kunne træde til uden varsel. De bør derfor være omfattet af bestemmelserne om spiritussejlads, også når de ikke er på vagt. Det vil således ikke være acceptabelt, hvis personer, der har sikkerhedsmæssige opgaver, eksempelvis i forbindelse med evakuering af passagerer, er mindre i stand til at varetage disse opgaver på grund af alkoholindtagelse end vagtgående personel.

Desuden er fastsættelsen af en 0,20 promillegrænse for erhvervssejlads udtryk for en nul-alkoholpolitik om bord på danske handelsskibe svarende til, hvad der gælder for luftfart og jernbane. En lempelse for ikke-vagtstående med sikkerhedsopgaver er vanskelig at forene med denne linje.

Der er endvidere med modellen tilstræbt en sådan klarhed og enkelhed i reglerne, at den søfarende ikke er i tvivl om, hvad der gælder, og hvornår det gælder.

Promillegrænserne gælder også for skibe på erhvervsområdet, når disse er fortojet i havn eller på beskyttet ankerplads, jf. § 29 a, stk. 3, modsætningsvis. Promillegrænserne gælder i disse tilfælde – tilsvarende som til søs – alene for den del af besætningen, hvis arbejde omfatter opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden.

Når skibet er i havn, vil de personer, som har til opgave at udføre sikkerhedsmæssige opgaver, mens skibet er i havn, således være omfattet af bestemmelserne om spiritussejlads. Personer, som ikke har opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, mens skibet er i havn, omfattes derimod ikke af spiritusbestemmelserne, når skibet er i havn.

Den faste promillegrænse suppleres af den hidtidige bestemmelse om spiritussejlads, der foreslås videreført i § 29 a, stk. 4, hvorefter det er muligt at straffe en person med opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, såfremt den pågældende har indtaget spiritus eller andre rusmidler i et sådant omfang, at vedkommende er ude af stand til at udføre sin tjeneste på fuldt betryggende måde. Bestemmelsen vil på området for erhvervssejlads bl.a. være relevant i situatio-

ner, hvor der ikke har kunnet foretages en måling af promillen, f.eks. fordi måling først foretages, når skibet efter længere tids sejlads kommer i havn. Bestemmelsen dækker også andre rusmidler end alkohol. Ved vurderingen vil det kunne være nødvendigt at inddrage vidneudsagn vedrørende den pågældendes tilstand, sejlads mv., ligesom alkoholpromillen - hvis den er målt - vil skulle tillægges meget betydelig vægt.

Det bemærkes endvidere, at de almindelige bestemmelser for færdsel og god opførsel til søs gælder uændret.

For så vidt angår de påtænkte sanktioner for spiritussejlads henvises til pkt. 2.7. nedenfor.

2.6. Lovforslagets bestemmelser om sejlads med fritidsfartøjer

Som nævnt under bemærkningernes pkt. 2 fastsættes der i lovforslagets § 29 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., en promillegrænse på 0,50 for sejlads med fritidsfartøjer, for hvilke der stilles uddannelseskra- v til fartøjets fører eller eventuelle styrmand, samt for vandscootere og lignende fartøjer. Promillegrænsen omfatter derved de største og de hurtigste fritidsfartøjer, hvor der må stilles størst krav til sejlernes agtpågivenhed og reaktionsevne, og hvor der er størst risiko for at påføre andre skade.

Promillegrænsen for fritidsfartøjer svarer til færdselslovens promillegrænse. Der vurderes således ikke at være behov for at skærpe promillegrænsen for sejlads med fritidsfartøjer i forhold til, hvad der gælder for kørsel med bil. Desuden er der for fritidssejlads lagt vægt på, at promillegrænsen på 0,50 er almindelig kendt fra færdselsområdet, og det er dermed også almindeligt kendt, hvor meget alkohol grænsen svarer til.

Der stilles uddannelseskra- v til føreren og den eventuelle styrmand for fritidsfartøjer med en længde på 15 meter (ca. 50 fod) samt derover, jf. § 10 i lov om skibes besætning, jf. lov nr. 15 af 13. januar 1997 med senere ændringer, som bl.a. ændret ved bekendtgørelse nr. 465 af 14. juni 2002 om ændringer af tonnagegrænser for fiskeskibe og fritidsfartøjer i besætningsloven.

For den store gruppe af fritidsfartøjer med en længde under 15 meter er alene de såkaldte speedbåde omfattet af uddannelseskra- v, jf. bekendtgørelse nr. 185 af 26. marts 1999 om uddannelseskra- v m.v. til førere af visse motordrevne fritidsfartøjer med en bruttotonnage under 20 (speedbådsførerbekendtgørelsen), som ligeledes ændret som konsekvens af bekendtgørelse nr. 465 af 14. juni 2002 om ændringer af tonnage-